04/07/2020

Ο Άγιος Αγιογράφος Αντρέι Ρουμπλιόφ

/ Επικαιρότητα

Ο Αντρέι Ρουμπλιόφ (περίπου 1360 -17.10.1428), που τιμά σήμερα η εκκλησία μας, ήταν Ρώσος αγιογράφος και ζωγράφος, ο οποίος θεωρείται το «καμάρι» του ρωσικού πολιτισμού. Το όνομά του δεν συνδέθηκε μόνο με την ανθηρή περίοδο της ρωσικής τέχνης, αλλά και με την αναγέννηση της βυζαντινής, μετά τις καταστροφές που υπέστη από την Οθωμανική λαίλαπα...

Βιογραφία

Ακριβή στοιχεία για τη ζωή του Ρουμπλιόφ έχουμε λίγα. Δεν είναι γνωστό το πού ακριβώς γεννήθηκε, ούτε και το ποια ήταν η οικογένειά του, αν είχε αδέλφια και λοιπά. Το πιθανότερο είναι πως γεννήθηκε στο δουκάτο της Μόσχας, ενώ στα νεανικά του χρόνια έζησε στο **Μοναστήρι του Αγίου Σεργίου του Ράντονεζ σε μια μικρή πόλη έξω από τη Μόσχα**.

Η ημερομηνία γέννησής του και το όνομα που του δόθηκε κατά τη γέννηση είναι άγνωστα.

Στα νεότερα χρόνια ο Ρουμπλιόφ εκάρη μοναχός από τον Άγιο Νίκωνα του Ράντονεζ (ο οποίος ήταν ο αμέσως επόμενος ηγούμενος μετά τον Άγιο Σέργιο του Ράντονεζ), λαμβάνοντας το όνομα Ανδρέας. Σε μία από τις εικόνες της νιότης του υπογράφει ως «Αντρέι Ιβανόφ» (δηλ. ο πατέρας του λεγόταν Ιβάν (Ιωάννης).

Παραιτήθηκε από την επιθυμία να κάνει οικογένεια και παιδιά. Όλη του η ζωή ήταν αφιερωμένη στην υπηρεσία του Θεού και τη δημιουργικότητα στο όνομα της λατρείας.

Οι σύγχρονοι του Ρουμπλιόφ τον χαρακτηρίζουν ως έναν ευγενή και ήσυχο άνθρωπο, γεμάτο φως. Λένε πως ήταν ασυνήθιστα συγκεντρωμένος και πως ό,τι δημιουργούσε ήταν αποτέλεσμα της βαθιάς του σκέψης.

Σύμφωνα με τα χρονικά, από το 1308 ανήκε στο προσωπικό καλλιτεχνών και μαστόρων του Πρίγκηπα, ο οποίος τους έστελνε να χτίσουν, να αγιογραφήσουν και να διακοσμήσουν διάφορες εκκλησίες. Ιδίως, δε, μετά τη μάχη του Κουλίκοβο μεταξύ Ταταρομόγγολων και Ρώσων κοντά στον ποταμό Ντον, το ίδιο έτος (1308), οικοδομήθηκαν πολλές εκκλησίες και διακοσμήθηκαν από Ρώσους ζωγράφους. Αυτό ενέπνευσε τον Ρουμπλιόφ.

Το 1405 συμμετείχε με τον Θεοφάνη τον Έλληνα, τον Πρόχορο του Γκόροντετς και άλλους καλλιτέχνες στην αγιογράφηση του καθεδρικού ναού της Μόσχας στο Κρεμλίνο, που είναι αφιερωμένος στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου. Οι περισσότερες από τις νωπογραφίες του, ωστόσο, καταστράφηκαν το 1547 κατά τη μεγάλη φωτιά του Κρεμλίνου.

Στο 1408 αγιογράφησε και τον καθεδρικό στην πόλη Βλαντίμιρ. Σ ‘ αυτόν ανήκει ένα μέρος των αγιογραφιών της εικόνας της κρίσης στον δυτικό τοίχο. Παρά το συντριπτικό θέμα, ο Ρουμπλιόφ στο έργο του αναδεικνύει τη φώτιση και τη συγχώρεση, χωρίς να δίνει την αίσθηση της τρομερής τιμωρίας. Εκείνη την περίοδο, ήδη ο καλλιτέχνης ήταν ένας πραγματικός κύριος της ρωσικής σχολής ζωγραφικής, με δικό του στυλ, οπαδούς και μαθητές.

Στη δεύτερη δεκαετία του 15ου αιώνα υπό την καθοδήγηση του Αντρέι Ρουμπλιόφ δημιουργήθηκε και το τέμπλο του καθεδρικού ναού της Αγίας Τριάδος. Η δική του απεικόνιση της Αγίας Τριάδος έμελλε να χαρακτηριστεί και παραμένει ακόμα και στις μέρες μας ένα αριστούργημα της παγκόσμιας τέχνης.

Το νόημα, είπαν, που ήθελε να δώσει ο καλλιτέχνης σε αυτό το καταπληκτικό έργο, ήταν αυτό της αυτοθυσίας στο όνομα της αρμονίας και της ζωής.

Ο Ρουμπλιόφ αποδήμησε εις κύριον το φθινόπωρο του 1428 κατά τη διάρκεια της επιδημίας της πανούκλας.

Τα έργα του έδειχναν την πνευματική ομορφιά και δύναμη του ανθρώπου. Η δημιουργικότητα του θεωρείται ως μία από τις κορυφές της ρωσικής και της παγκόσμιας κουλτούρας.

Το 1988 μπήκε στη χορεία των Αγίων και η μνήμη του τιμάται στις 4/17 Ιουλίου.

Οι ερευνητές αποκαλούν λανθασμένη γενικά αυτήν την ημερομηνία θανάτου του καλλιτέχνη, υποστηρίζοντας ότι εκοιμήθη στα τέλη Ιανουαρίου του 1430.

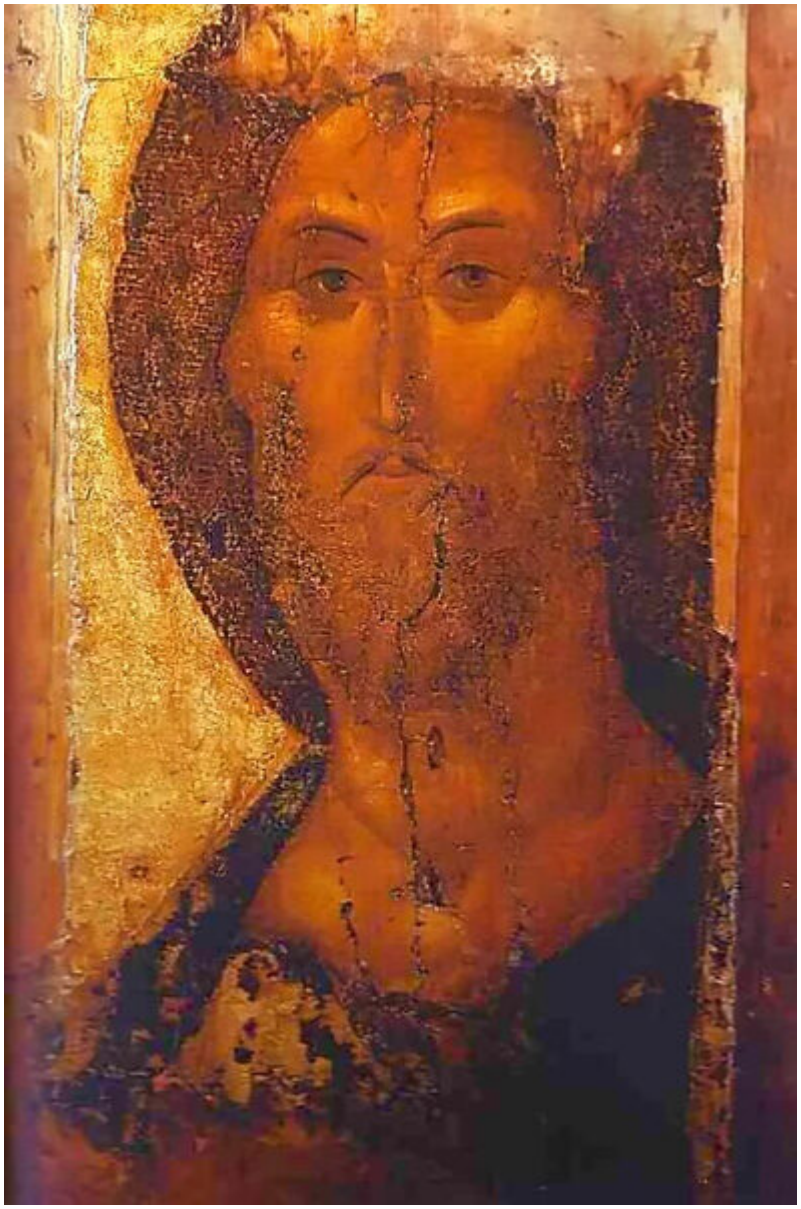

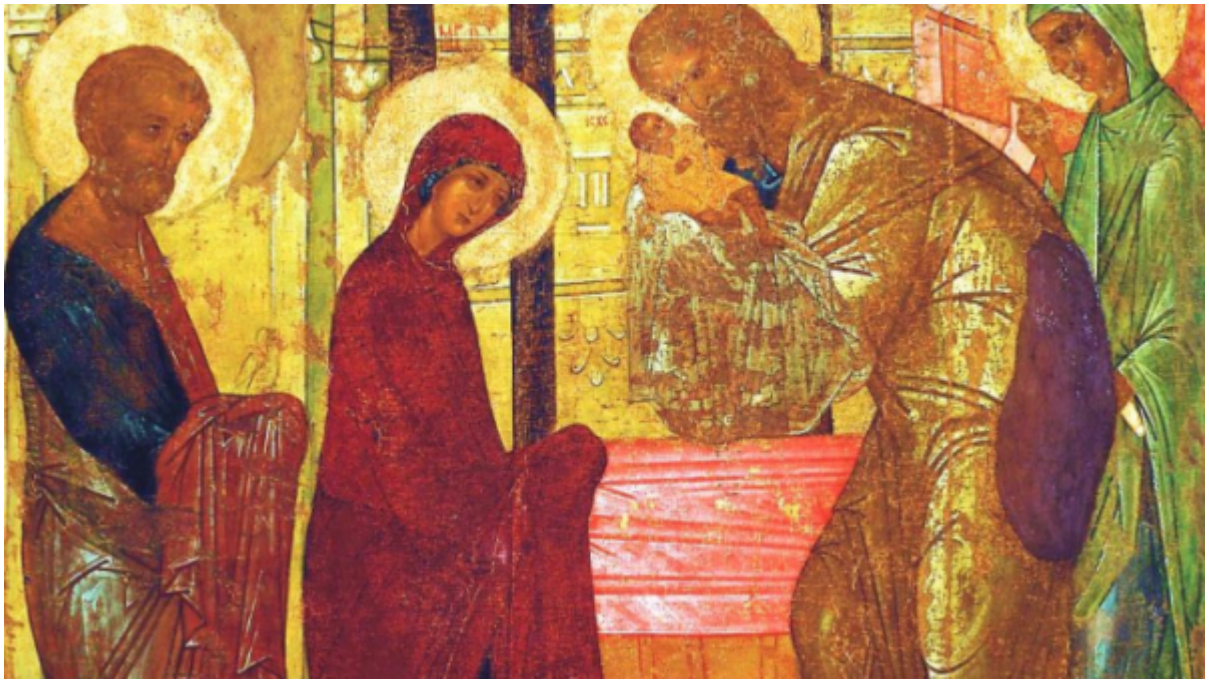

Η ζωή του Αγίου Αντρέι Ρουμπλιόφ γυρίστηκε σε ταινία, η οποία χαρακτηρίστηκε ως η καλύτερη ταινία για καλλιτέχνη στο παγκόσμιο καλλιτεχνικό στερέωμα!

Μετάφραση, απόδοση και επιμέλεια: Ευγενία Δίτσα